

Вообще, дѣца мои, бѫдете увѣрены, че по-
вечето человѣцы ще ся обхождатъ съ васъ сѫ-
що така, както ще ся обхождате и вы съ нихъ.
Ако бѫдете непрѣвозносливи, услужливи и при-
вѣтливи къмъ другы-тѣ человѣцы, привѣтливи,
услужливи и непрѣвозносливи ще бѫдѫтъ и они
къмъ васъ. Но прѣдъ всичко друго бѫдете увѣ-
рены, че человѣцы-тѣ обычатъ оныя, които ся об-
хождатъ съ нихъ пріятелски, и ненавидѣтъ оныя,
които сѫ всякога недоволни и невесели. Никой почти
не може да ся завѣрне и да не погледне на лице
пріятелско, засмѣно и весело, и, безъ да ще, при-
нуждава ся да обыча оныя, които сѫ такыа.
Сѫщо така е невозможно да имаме наклонност
къмъ человѣкъ, които ся всякога оплаква и които
ся види всякога напрѣждень. На такъвъ человѣкъ
никой не обыча обращеніе-то, зачтото не намира
въ него никакво удовољствіе. На такъвъ человѣкъ ся
двѣумимъ да ли да му направимъ нѣкое услуженіе;
зачтото той помногото благодари съ такова павѣ-
сено лице, чтото оставяме вѣ сомнѣніе да ли му сме
угодили, или не. Оттова такыа человѣцы рѣдко
имать истинни пріятели, и рѣдко другы-тѣ человѣцы
добыватъ усердіе да имъ помогатъ, зачтото всѣкий
за първѣ заплатѣ на услуженіе-то си чака поне
пріятелско лице.